

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΥΜΕΝΟΥ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΔΗΜῳ ΑΝΩ ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

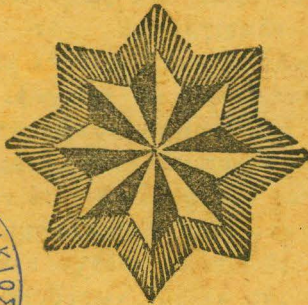
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΣΙΣΣΙΩΝ

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ Δ. ΔΟΥΚΑΤΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ

ΤΗΣ Σ. ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

ΤΥΠΟΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ

ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Τῆς ἐν τῷ Δήμῳ Ἀνώ Λειβαθοῦς Ἱερᾶς Μονῆς

τῶν Σισσίων Ἱερομονάχου Δ. ΛΟΥΚΑΤΟΥ.

Ἐνώπιον τῆς Σ. Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 14

Ὅπως ἡ Σ. Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ μορφώσῃ ἐν-
τελῆ ἰδέαν περὶ τῆς πραγματικῆς οικονομικῆς κα-
ταστάσεως τῆς Μονῆς ταύτης, ἢ μόνη πηγὴ ἐξ ἧς
ἠδύνατο νὰ ἀρυσθῇ τοιαύτην, θὰ ἦτο ἡ ἐκθεσις καὶ
ἀφήγησις τῶν ἐν αὐτῇ, ἀφ' οὗ χρόνου τὴν διοίκησιν
καὶ διαχείρισιν ταύτης ἀνελαβομεν ἡμεῖς, καὶ δὴ,

Α.) Ὅτε κατὰ Φεβρουάριον 1883 ἀνέλαβον, συ-
νεπεῖα νομίμου ἐκλογῆς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρι-
σιν ταύτης, οὐχὶ μόνον τὰ οικονομικὰ αὐτῆς εἶχον
κακῶς, ἐπιβεβαρυμένης οὕτως δι' ὀφειλῆς ἀπέναντι
τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ ἄλλων, ἀλλ' εὗρον καὶ τὰ
οἰκήματα αὐτῆς ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει καὶ ἐπίπλων
σχεδὸν κενήν. Καὶ ὅμως ὅτε λήξαντος τοῦ ἔτους
1883, ὑπέβαλον τὸν ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ
ἐξόδων, εἶχεν αὕτη ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐκ δραχ.
6,690, ὡς τοῦτο ἐξαγέτι ἐκ τοῦ ἐν τοῖς γραφείοις
τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κεφαλληνίας καὶ τῆς Β. Νο-
μαρχίας διασωζομένου ἀπολογισμοῦ. Ἐνεκὰ τῶν
κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐπελθουσῶν βραχδείων βρο-
χῶν, τὰ ἐκ τῶν ἀμπέλων καὶ σταφιδαμπέλων προϊ-
όντα κατεστράφησαν σχεδὸν ὀλοτελῶς, αὐτὸς δὲ ὁ
ἀριθμὸς τῶν αἰγοπροβάτων ὡς ἐκ τῆς ἀναπτυχθεί-
σης ἐν αὐτοῖς νόσου ἠλαττώθη σημαντικῶς, τούτου
ἐνεκεν ἢ ἐξ αὐτῶν προελθοῦσα ὠφέλεια ὑπῆρξεν
ἐλαχίστη, διὰ τοῦτο τὸ ἐκ δρ. 6,690 ἀποθεματικὸν
κεφάλαιον ἔδει νὰ τεθῇ εἰς χρῆσιν διὰ τὸ ἔτος 1884.

Β.) Ὅτε κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1885, συνεπεῖα
ἐκλογῆς διενεργηθείσης ὑπὸ τῶν καλουμένων μονα-
χῶν ἐκείνων Ἡγούμενος καὶ διαχειριστῆς τῆς Μο-

ΙΑΚΩΒΑΓΓΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

νης ὁ **I. I. Κακούρης**, ὁ **Δ. Λουκάτος** παρέδωκεν αὐτὴν οὐχὶ μόνον ἀπηλλαγμένην πάσης παθητικότητος, ἀλλὰ καὶ τὰ κτίρια αὐτῆς ἐν καλῇ καταστάσει καὶ ἐσωτερικῶς εὐτρεπισμένα, ἀλλ' ἔτι πλέον παρέδωκεν αὐτῷ καὶ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐκ δραχ. 3,300.

Τὸ πρωτόκωλον τῆς παραδόσεως ταύτης εὐρίσκειται ἐν τῷ ἰδίῳ γραφείῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Αὐτὸς ὁ ἐν μακαρία τῇ λήξει γενόμενος ἀείμνηστος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Γερμανός, Ἀρχιεπίσκοπος δὲ τότε Κεφαλληνίας παρῶν καθ' ὃν χρόνον ἐγένετο ἡ παράδοσις, ἐνῶ προσηκόντως ἐξετίμησε τὸν **Δ. Λουκάτον** διὰ τὴν περὶ τὴν διαχείρησιν τῆς Μονῆς τιμιότητα, ἀκρίβειαν καὶ δραστηριότητα αὐτοῦ, στραφεὶς πρὸς τὸν τότε Ἀρχιδιάκονον αὐτοῦ Χαροκόπον, εἶπε τὰ ἐξῆς ἀξιωματικῶς: « Ἄχ! πόσον λυποῦμαι ὅτι ἡ Μονὴ αὕτη, δὲν θὰ διατηρηθῆ εἰς οἷαν διατελεῖ σήμερον κατάστασιν » στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν διαδεξάμενον ἡμᾶς **I. Κακούρη** συνέστησεν αὐτῷ σπουδαίως τὴν ἡμετέραν διαχείρησιν, καὶ ταύτην νὰ ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν κατὰ τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ.

Γ.) Ὅτε τὸ ἔτος 1895, ἦτοι μετὰ δεκαετῆ διαχείρησιν τοῦ Κακούρη, ἐγκαταλιπόντος τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ φυγοδικοῦντος συνεπείᾳ γενομένης κατ' αὐτοῦ καταγγελίας, ἐδέησε τὸ ἐπόμενον ἔτος, κατόπιν νομίμου ἐκλογῆς νὰ ἀναλάβωμεν αὐτὴν τὴν ἡγουμενείαν καὶ διαχείρισιν, τὸ παθητικὸν τῆς Μονῆς ἀνῆρχετο εἰς δραχ. 8,800 ἐξ ὧν δραχ. 1900 ὀφείλοντο εἰς τὸν κ. Γ. Καμήλον, 1700 εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γιαννουλάτο, 1200 εἰς τὸν Ε. Μοντεσάντον καὶ 4,000 εἰς τὸ Ταμεῖον Κεφαλληνίας, ἐκτος τῶν ἐτέρων μεγάλων ἐλλειμμάτων ἅτινα προκύπτουσιν ἐκ τῶν βιβλίων τῆς ἐπὶ δεκαετίαν ἐκείνου διαχείρισεως ἀκριβῶς δὲ διὰ τὰ χρηματικὰ ταῦτα ἐλλείμματα φοβούμενος ὁ Κακούρης τὰς ποινικὰς κατα-

διώξεις, ὅπως ἀποφύγη αὐτὰς, ἐξηφάνισε τὰ βιβλία τῆς διαχείρισεως μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἐπίσης κερδοσκοπῶν συνεταίρων, μεθ' ὧν ἐλθὼν εἶτα εἰς ἔριδας καὶ διαπληκτισμοὺς, κατεδιώχθη ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀμειλίχτως.

Σημειωτέον ὅτι πρὸς ἐπικάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τούτων ἦτε δόσις καὶ ἡ λήψις τῶν χρημάτων, ἐμφαίνονται εἰκονικῶς γεγραμμένα ἐπὶ τῶν ἀπωλεσθέντων βιβλίων.

ὑπὸ τοιοῦτους οἰκτροὺς οἰκονομικοὺς ὄρους, ἀναλαβὼν ὁ **Δ. Λουκάτος** τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρησιν τῆς Μονῆς, μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος εἰργάσθη, ὅπως κατὰ τὸ δυνατόν αὐτῷ ἐπανορθώσῃ τὰ κακῶς ἐν αὐτῇ ἔχοντα, ἀλλὰ τὸ αὐστηρὸν τῆς γλώσσης αὐτοῦ ἀπέναντι τῶν κερδοσκοπῶν καὶ αἱ προτροπαὶ αὐτοῦ ἵνα παύσωσι τοῦ λοιποῦ αἱ καταχρήσεις καὶ τὰ συνήθη ὑπὸ τῶν μοναχῶν τελούμενα, ὤφειλε νὰ διεγείρῃ τὴν κατὰ τοῦ Λουκάτου ἀγανάκτησιν ἐκείνων, διὸ πάντα λίθον ἐκίνησαν ὅπως ἐκτοπίσωσιν αὐτὸν καὶ ἀντικαταστήσωσιν δι' ἑτέρου δυναμένου νὰ ἱκανοποιῇ πάσας τὰς ἀλόγους αὐτῶν ἀξιώσεις, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπέτυχαν τῇ ἐπινεύσει τοῦ μετασπάντος Ἀρχιερέως, ὅστις καταγγείλας αὐτὸν ἐν ἔτει 1899 ἐπέτυχε τὴν τούτου προφυλάκισιν ἐπὶ δέκα ὅλους μῆνας!... Ὅθεν τὸ πρὸ πολλοῦ μελετώμενον ὑπ' αὐτῶν σχέδιον κατορθώσαντες οἱ κερδοσκοποὶ οὗτοι, διώρισαν ὡς προσωρινὸν αὐτῶν ἠγούμενον τὸν πρῶτον τοιοῦτον **I. Κακούρη**ν, παραμείναντα ἀπὸ 14 Μαρτίου 1899 ἄχρι 15 Μαΐου ἰδίου ἔτους. Τῆς δὲθεν διαχείρισεως τούτου, εὗρον τινὰς σημειώσεις ὅλως ἀβασίμους, ἐξ ὧν προκύπτουσιν ἔσοδα ἐκ δραχ. 937 50) 0. Λέγομεν ἀβασίμους καθ' ὅσον ἐν ταῖς σημειώσεσι τῶν ὡς εἴρηται ἔσοδων, δὲν περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἐξῆς εἰσπραξεις: ἦτοι δραχ. 35 ἐκ τυροῦ λιτρῶν 100 ὃν ἐπώλησε πρὸς τὸν **Δ. Σταματάτον** δραχ. 480, — ἐξ

ελαιολάδου γαλονίων διπλών 80 ἄπερ ἀφῆκα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Μονῆς δραχ. 738, — ἐξ οἴνου σίκλων 369 πρὸς δραχ. 2 ἑναποθεθειμένον εἰς τὰς οἶναποθήκας τῆς αὐτῆς Μονῆς — ἐπίσης ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ ὀσπρίων κοιλῶν 6 1)2 πρὸς δραχ. 12 δραχ. 78, — βρώμης κοιλῶν 2 πρὸς δραχ. 3 δρ. 6, — ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἐρμαρίῳ τῆς Ἐκκλησίας κηροῦ λιτρῶν 19 πρὸς δραχ. 2 δραχ. 38, — ἐξ οἴνοπνεύματος σίκλων 2 πρὸς δραχ. 4 δραχ. 8.

Τὰ ἔσοδα ταῦτα μὴ ἀναγεγραμμένα ἐν ταῖς βιβλίαις σημειώσεσιν ἀνέρχονται εἰς δραχ. 1383 εἰς ἃς προσθετέαι καὶ αἱ ἐκ τῶν ἄνω ἐσόδων δραχ. 937 50) 0), ἔχομεν ὀλικὸν ποσὸν ἐκ δρ. 2,320 50 00, λαμβανομένων δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἐκ δραχ. 864 32) 00 διαλαμβανομένων ἐν ταῖς σημειώσεσιν ἐξόδων ἑναπομένει πλεόνασμα ἐκ δραχ. 1456 καὶ 18) 00.

Πρόδηλον ὅτι ἔσοδα καὶ ἐξοδα προερχόμενα ἐκ τῶν προϊόντων τῆς Μονῆς, ἀλλὰ μὴ ἀναγεγραμμένα ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς διαχειρίσεως, παρέχουσιν εὐλογίον ὑποψίαν καταχρήσεως ἐκ μέρους τοῦ διαχειριστοῦ.

Κατὰ τὴν 18 Μαΐου διορισθεὶς προσωρινὸς ἡγούμενος ὁ Ἱερεὺς Γ. Μιχαλάτος καὶ παραμείνας ἕως τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1900, εἰτέπραξεν ἐν ὄλῳ, — ὡς ἐξίχεται ἐκ τῶν σημειώσεων τοῦ ἰδίου δρ. 5,520 19) 00, — ἀλλ' εἰς τὰς εἰσπράξεις ταύτας δεόν νὰ προστεθῶσι καὶ αἱ κατωτέρω ἃς δὲν ἐνέγραψεν ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ἐσόδων, ἤτοι ἐκ σμιγοῦ κοιλῶν 161 πρὸς δραχ. 6 δραχ. 966, — σίτου κοιλῶν 18 πρὸς δραχ. 12 δραχ. 216, — βρώμης κοιλῶν 20 πρὸς δραχ. 3 δραχ. 60, — ρεθυθίων κοιλῶν 16 πρὸς δραχ. 12 δραχ. 192, — λαθριῶν κοιλῶν 10 πρὸς δραχ. 8 δραχ. 80, — οἴνου σίκλων 1164 πρὸς δραχ. 2 — δραχ. 2,325, — οἴνοπνεύματος σίκλων 25 πρὸς δραχ. 4 δραχ. 100, — ἐπίσης ἐξ ἀγύρου λιτρῶν 1900 ὅπερ ἐπώλησεν εἰς Δ. Αλεβυζάτου δραχ. 28,

— ὁμοίως λίτρας 500 εἰς Π. Καμπίτην δραχ. 7 1)2, — ὁμοίως λίτρας 1200 εἰς Γ. Πάστραν δραχ. 18, — ὁμοίως λίτρας 1000 εἰς Δ. Τσιλιμηδὸν δραχ. 15, — λινοκόκι λίτρας 100 πρὸς λεπτά 12 δραχ. 12, — εἰσέπραξεν ἐξ ελαιολάδου γαλονίων 12 πρὸς δραχ. 6 δραχ. 72, — ἐξ οἴνου σίκλων 90 ὃν ἐπώλησεν εἰς Εὐθύμιον Γιαννάκην πρὸς δραχ. 2 δραχ. 180, — ὁμοίως κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1899 ἐπώλησεν εἰς τὸν Α. Φαρακλὸν σταφιδοκαρπὸν λίτρας 1566 πρὸς δραχ. 144 τὸ χιλιόλιτρον δραχ. 225 48) 00.

Τὰ ἔσοδα ταῦτα ἅτινα δὲν ἐνεγράφησαν ἐν τῷ σημειωματαρίῳ τῶν ἐσόδων, ἀνέρχονται εἰς δρ. 4,499 98) 00 εἰς ἃς προσθετέαι καὶ αἱ ἐν τῷ ἰδίῳ βιβλίῳ ἀναγραφεῖσαι ἐκ τῶν ἐσόδων εἰσπράξεις ἐκ δρ. 5,528 19) 00) ἔχομεν ὀλικὸν ποσὸν εἰσπράξεων ἐν δρ. 10,061 75) 00 ἀπέναντι δαπανῶν ἀναγραφεισῶν ἐν τῷ ἰδίῳ βιβλίῳ δραχ. 5,765 54) 00.

Ἄλλὰ καὶ ἡ ἐκ δραχ. 1563 45) 00 καταβληθεῖσα δαπάνη πρὸς ἐπισκευὴν τῶν οἰκημάτων κατ' ἐμέ καὶ κατὰ τὴν γνώμην εἰδήμονος τεχνίτου ὑπῆρξεν ὑπέρογκος.

Σημειωτέον ὅτι ἡ Μονὴ παρεῖχεν εἰς αὐτοὺς ἄρτον, οἶνον, ελαιολάδον, τυρὸν, καφφέ καὶ συνεχῶς κρέας ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτῆς, εἶναι δὲ ἄξιον ἀπορίας ὅτι διὰ διατροφήν ἐδαπανῶντο καὶ ἄλλα τὰ ὅποια κατ' ἐντολήν τῆς Μονῆς ἡγόραζε δῆθεν Κουριάδης τις, ὧν ἡ δαπάνη ἀνήρχετο εἰς δραχ. 280, ἐνῶ ἡ πρὸς ἀγορὰν ἔστω καὶ ἰχθύων δαπάνη ἐπὶ τριῶν προσώπων θὰ ἀνήρχετο εἰς δραχ. 30.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐπισκευὴν τῶν οἰκημάτων κατεβλήθη ἡ ἐξῆς δαπάνη: Διὰ 56 σανίδας πρὸς δρ. 3 δραχ. 168, — 9 μονοκάδρωνα πρὸς δρ. 2 δραχ. 18, — 3 πόντιδες πρὸς δρ. 7 δραχ. 21, — 6 πατερὰ πρὸς δρ. 22 δραχ. 132, — 55 σκόρτσες δραχ. 55, — ἡ δὲ δαπάνη διὰ τὰ ἡμερομίσθια τῶν τεχνιτῶν ὑπε-

λογίσθη ως εξής: Τοῦ μὲν ξυλουργοῦ διὰ σχίσιμον ξύλων καὶ κάρφωσιν στέγης κτλ. ἡμερομίσθια 65 πρὸς δρ. 4 δροχ. 260, — διὰ τὴν κεράμωσιν κτλ. ἡμερομίσθια 30 πρὸς δρ. 3 δραχ. 90 — εἰς σιδηρικά ὄμοῦ μὲ τὴν κάρφωσιν παραθύρων δραχ. 58, — εἰς ἀσβεστον, κεράμους καὶ μετακόμισιν αὐτῶν δραχ. 239 85)00.

Ἄλλὰ καὶ μεθ' ὅλην αὐτὴν τὴν δαπάνην ἢ τῶν οἰκημάτων στέγη ἔμεινεν ἀτελής ὥστε νὰ καθιστᾶ ἀδύνατον τὴν ἐν αὐτοῖς κατοικίαν, καθὼς καὶ ἡ τῶν παραθύρων ἐργασία ἀθλία, ἀνθ' οὗ ἐδέησε νὰ προσκληθῆ ἕτερος ξυλουργὸς πρὸς ἐπιδιόρθωσιν αὐτῶν. Ἀφαιρουμένης καὶ τῆς ἐκ δραχ. 84 δι' ἀσβεστον ληφθεῖσαν παρὰ τοῦ Κ. Στεφανάτου, ἀλλὰ μὴ πληρωθεῖσαν καὶ ἥτις ἐν τούτοις ἀνεγράφη ὡς πληρωθεῖσα, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἐκ δρ. 576 μὴ καταβληθεῖσαν δαπάνην τῆς ἐπισκευῆς, ὑπολείπεται δαπάνη ἐκ δρ. 987. Ἐν ὅλῳ ἢ ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ τούτου διαχειριστοῦ καταβληθεῖσα δαπάνη ἀνέρχεται εἰς δρ. 5,129 80)00, ἃς ἀφαιροῦντες ἐκ τῆς ἐκ δρ. 10,861 καὶ 75)00 προσόδου, ἐναπομένει πλεόνασμα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ διαχειριστοῦ δρ. 5, 31 καὶ 81)00.

Ἐκ τῆς παρα τῶν διαχειριστῶν τῆς Μονῆς γενομένης σπατάλης ἢ ἄλλης καταχρήσεως, προέκυψεν ἢ ἐκ δρ. 17,713 παθητικότης αὐτῆς, διότι κατὰ τὴν δεκαετὴ τοῦ πρώτου διαχειρίσιν ὑπῆρξε παθητικὸν ἐκ δρ. 8,800, κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ ἰδίου προσωρινῆν διαχείρισιν τοῦ ἔτους 1899 δρ. 1456 32)00, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου προσωρινοῦ διαχειριστοῦ δραχ. 5,731 καὶ 81)00, εἰς ἃς προσθετέαι καὶ αἱ ἔνεκα τοῦ περονοσπόρου, ληφθεῖσαι δραχ. 2,0 10 παρὰ τοῦ Π. Τραυλοῦ, ἔχομεν τὴν ὡς ἀνω παθητικότητα τῶν δραχ. 17,713.

Ἐν τοιαύτῃ οἰκτρᾷ παθητικῇ καταστάσει οὔσης τῆς Μονῆς, ἀνέλαβε τὴν 26 Ἰουλίου 1900 τὴν διαχείρισιν αὐτῆς ὁ Λουκάτος, ἐπιληφθεὶς δραστηρίως

ὅπως ἐκ τῶν ἐνότων ἐπιφέρῃ θεραπείαν τινά.

Ἄλλὰ καὶ μεθ' ὅλην τὴν οἰκτρὰν ταύτην κατάστασιν τῆς Μονῆς, καὶ παρὰ τὰς κακοβούλους ἀντιδράσεις τῶν κερδοσκοπῶν, καὶ τὰς παρὰ τῶν ἰδίων κατὰ τοῦ Λουκάτου δολίους εἰσηγήσεις καὶ τὰ ἐκαστοτε παρεμβαλλόμενα αὐτῷ προσκόμματα, κατόρθωσεν οὐχ' ἤττον κατὰ τὸ ὀλιγόμηνον διάστημα τῆς ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1900 ἄχρι λήξεως τοῦ ἰδίου διαχείρισεως αὐτοῦ, οὐχὶ μόνον νὰ μὴ ὑποβάλῃ εἰς χρέη τὴν Μονήν, ἀλλὰ καὶ ἀποθεματικὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ κεφάλαιον ἐκ δρ. 104 καὶ τοῦτο ἐν ᾧ χρόνῳ τὰ προϊόντα τῆς Μονῆς σταφίς καὶ οἶνος, εἶχον καταστραφῆ ὑπὸ τῆς νόσου περονοσπόρου. Ἐπλήρωσεν ἐτι ἀπέναντι τοῦ μεγάλου χρέους δρ. 1259.

Ἄλλὰ ταῦτα δὲν θὰ ἠδύνατο βεβαίως νὰ κατορθώσῃ ἐάν, εἰς τὴν συνετὴν καὶ ἔμφρονα αὐτοῦ διαχείρισιν, δὲν εἶχεν ὡς ὄρον ἀπαραίτητον τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν ἐπιβαλλομένην εἰς περιστάσεις ἐκτάκτους οἷα ἢ προκειμένη, καθ' ἃς δέον νὰ προτιμῶνται τὰ τῆς πρώτης ἀνάγκης τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ τοῦτο δέον νὰ γίνηται προκειμένου καὶ περὶ πληρωμῶν. Ἄλλ' ἢ ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἐπιβληθεῖσα αὐστηρὰ οἰκονομία αὕτη, ἐγένετο ἀφορμὴ ὥστε οἱ ἐκτὸς τῆς Μονῆς κερδοσκοποὶ νὰ διερεθίσωσι τοὺς ἀπλοικοὺς καὶ ἀμαθεῖς μοναχοὺς κατὰ τοῦ Λουκάτου ὡς μὴ χορηγήσαντος αὐτοῖς χρήματα λόγῳ ἐνδουμασίας αὐτῶν.

Ἄλλὰ πῶς ἦτο δυνατόν, ὑπὸ τοιαύτας δεινὰς οἰκονομικὰς περιστάσεις τῆς Μονῆς, νὰ δαπανηθῆ ποσὸν ἐξ 600 δραχμῶν δι' ἐνδουμασίας αὐτῶν, ἢ δὲ Μονὴ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας νὰ ὑστερηθῆ τοῦ ἄρτου;

Ἐάν οἱ μοναχοὶ πράγματι ἐκῆδοντο τῶν συμφορόντων τῆς Μονῆς ὄφειλον μάλιστα νὰ ὑψώσωσι φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τῶν γινομένων καταχρήσεων, καὶ τῶν φοβερῶν ἐλλειμμάτων τὰ ὅποια προέκυψαν ἐπὶ τῆς δεκαετοῦς διαχείρισεως τῶν πρώην

διαχειριστῶν αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω ἐμνημονεύσαμεν.
Ἐντεῦθεν κατάδηλος ἢ πρὸς τὸν Λουκάτον ἀπέχθεια αὐτῶν, καὶ ὁ κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων συστηματικὸς πόλεμος.

Τίς κλέπτης ἐπ' αὐτοφόρῳ συλλαμβανόμενος, ἀπωλέσας πᾶσαν περὶ περαιτέρω κλοπῆς ἐλπίδα, δὲν θά θελήσῃ νὰ ἐξοντώσῃ τὸν ἀνακαλύψαντα τὰς κλοπᾶς του, τὸν δυνάμενον νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰς πρὸς τὸ κλέπτειν τάσεις του;

Ἄλλὰ καὶ ὁ Λουκάτος ἀνεκάλυψε τὸν μὲν, ὅστις ἀντὶ τῶν πρὸς πώλησιν προωρισμένων αἰγῶν ἀξίας δρ. 350, ὑπεξήρесе τριάκοντα τοιαύτας ἐκλεκτὰς ἀξίας δρ. 750 ἃς παρέδωκεν εἰς Μινετάτα τοῦ δήμου Ουμαλῶν, ἀλλὰ τὰς ὁποίας ἐδέησε νὰ ἐπιστρεφῇ εἰς τὸ αἰγοποιόμνιον τῆς Μονῆς, συνεπειὰ ἐπεμβασεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς διὰ τῆς ἀστυνομίας. Τὸν δὲ κλέψαντα σταφιδοκαρπὸν λίτρας 140 ὃν κατήγγειλε πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα, ἕτερον πωλήσαντα δημητριακοὺς καρπούς, καὶ ἄλλον ἰδιοποιηθέντα ἐλαίας χονδρὰς ἃς μετέβη νὰ συλλάξῃ πρὸς ἕχρησιν τῆς Μονῆς, πωλήσαντα δὲ καὶ μίαν αἶγα ἀξίας δραχ. 50.

Ἀκριβῶς δὲ διότι ἐξήνεγκε κατ' αὐτῶν πικρὰς παρατηρήσεις ἐπὶ ταῖς γενομέναις ταύταις καταχρήσεσιν, ἐξηγέρθησαν εὐτοὶ λυσσωδῶς ἐναντίον του, ἐξέικοντο δὲ εἰς βαθμὸν ἐξαχρειώσεως τοιοῦτον, ὥστε οὔτε αἰδῶ ἔχουσι πλέον, οὔτε ὑπακοήν καὶ σέβας εἰς τοὺς ἀνωτέρους, οὔτε ἀρχὴν μοναστηριακὴν ἀναγνωρίζουσι πλέον, ἀλλ' εἰς πόλεις καὶ χωρία μεταβαίνοντες μυρία ὅσα ἐκστομίζουσι κατὰ τοῦ νῦν Ἠγουμένου ὅπως αὐτὸν δυσφημίσωσιν.

Διὰ ταῦτα.

Ὡς εἰς ἱερὸν ἄσυλον προσφεύγων εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ταύτην Ἀρχὴν, ἐπικαλοῦμαι ἵνα διὰ τῆς ἀμέσου καὶ τελεσφόρου ἐπεμβάσεως αὐτῆς ἐνεργήσῃ.

γῆσθαι τὰ δέοντα πρὸς καθυπόταξιν καὶ σωφρονισμόν τῶν ἀπειθούντων καὶ ἀνυποτάκτων μοναχῶν, τιμωρίσῃ δὲ καὶ τοὺς πρὸς τὴν μοναστηριακὴν ἀρχὴν ἐν τῇ ἀπειθείᾳ καὶ ἀσεβασίᾳ ἐμμένοντας, ὅτι τότε καὶ τότε μόνον ἡ Μονὴ ἀπηλλαγμένη πάσης ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας καὶ ἐξωτερικῆς ἀντιδράσεως, ἀποσοβοῦσα τὸν κίνδυνον τῆς ἠθικῆς καὶ οικονομικῆς αὐτῆς ἀποσυνθέσεως καὶ παραλυσίας, θά ἔδύνατο νὰ λειτουργῇ τακτικῶς καὶ ἑναρμονίως.

Εὐπειθέστας

Ὁ Ἠγούμενος Ἱερομόναχος Δ. ΛΟΥΚΑΤΟΣ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

“ Οὐδὲν κρυπτόν ἔστι οὐ μὴ φανερόν γενήσεται „ (Ἰησοῦς Χριστός.)

Ἐπιληφθέντες τῆς οἰκτρᾶς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς Μονῆς τῶν Σισσιῶν, ἄλλο τι δὲν ἐπράξαμεν, ἢ πιστῶς νὰ ἀφηγηθῶμεν ὅσα κατὰ τὴν ἐκστοτε διαχείρησιν ἡμῶν ἰδίῳις ὄμμασιν ἀντελήφθημεν, ἐὰν δὲ οὖν τῇ ἀκριβῇ αὐτῶν ἀφηγήσει ἐξῆλθον εἰς φῶς αἱ ὑπὸ τινῶν μοναχῶν καὶ τῶν συνεταίρων αὐτῶν διαπραχθεῖσαι καταχρήσεις, εἰς τοῦτο ἡμεῖς οὐδόλως ἐνεχόμεθα, διότι αὐτὰ τὰ πράγματα ἐξώθησαν ἡμᾶς νὰ προβῶμεν εἰς ἀποκάλυψιν αὐτῶν.

Ὅταν οὐτοὶ οἱ τῶν ἐσόδων τῆς Μονῆς καταχρησται, οἱ καὶ δημιουργοὶ τῆς οἰκτρᾶς οικονομικῆς αὐτῆς καταστάσεως, ἐπὶ κεφαλῆς ὄντες τῶν μοναχῶν περιήρουντο μετ' αὐτῶν ἐν σωματι τὰς ἀγυῖας τῆς πόλεως Ἀργοστολίου, καὶ ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς προσεπάθουν, ἀνατρέποντες τοὺς ὄρους,

ΙΑΚΩΒΑΚΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

νά ἐπιρρίψωσι τὴν μομφὴν εἰς ἡμᾶς τοὺς νῦν ἡγου-
μενεύονταί, πῶς ἡδυνάμεθα, παραιτούμενοι τοῦ δι-
καιώματος τῆς ἀμύνης, νά μείνωμεν ἄπλοὶ θεαταί,
καὶ νά μὴ ἀντιτάξωμεν κατ' αὐτῶν τὰ γεγονότα,
συνεπῶς νά μὴ φέρωμεν εἰς φῶς τὰς ὑπ' αὐτῶν
τῶν ἰδίων διαπραχθείσας καταχρήσεις ;

Πᾶσα σιγὴ ἡμῶν ἐπὶ προφανῶν καταχρήσεων
ἀναιδῶς καὶ ἀσυστόλως γενομένων ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ
περιβόλου τῆς Μονῆς, δὲν θά ἐξελαμβάνετο ὡς μία
τις ἔμμεσος συμμετοχὴ ἡμῶν, καὶ δὲν θά ἡδικοῦσα-
μεν ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν ἱερατικὸν ἡμῶν χαρακτήρα
ἐάν, ὑβριζόμενοι καὶ συκοφαντούμενοι ἀφίναμεν ἑαυ-
τοὺς ἀναπολογήτους ;

Ἴδού ὁ λόγος οὗ ἔνεκεν ἔδει νά ἐξέλθωσιν εἰς
φῶς οἱ ἐν τῷ κρυπτῷ ἐπιτελούμεναι καταχρήσεις,
ὅτι κατὰ τὸν ἀψευδῆ λόγον τοῦ Κυρίου : « οὐδὲν
» κρυπτὸν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται ». Ἄλλ' ἔπρεπε
δ' ἂν τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης νά διαφωτισθῇ καὶ τὸ
σεβαστὸν κοινὸν τὸ ὁποῖον ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πραγμά-
των καὶ τῶν προσώπων μὴ δυνάμενον νά μορφώσῃ
πεποίθησιν, παρεῖχε πίστιν εἰς ψευδεῖς καὶ ἐπιβού-
λους καθ' ἡμῶν διαδόσεις καὶ εἰς ἄλλας συκοφαντί-
ας ἃς ἐξύφαναν καθ' ἡμῶν ἄνδρες μὴδὲν ἱερὸν καὶ
ὁσιον σεβόμενοι, οἵτινες διότι ἠπατήθησαν εἰς τὰς
ἑαυτῶν προσδοκίας τοῦ νά λαμβάνωσι γεν-
ναίαν μερίδα ἐκ τῶν προσόδων τῆς
Μονῆς ὅπως κορέσωσι τὸ καθ' ἡμῶν πάθος τῆς
ἐκδικήσεως, προεκάλεσαν τὰς καθ' ἡμῶν καταδιώ-
ξεις ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν, καὶ τὴν ἐπὶ δεκάμηνον
προφυλάκισιν ἡμῶν ἦν πάνυ ἀδίκως καὶ παρανό-
μως ὑπέστημεν. Λέγομεν παρανόμως καθ' ὅσον τὸ
Ἐφετεῖον Κερκύρας εἰς ὃ παρεπέμφθημεν νά δικα-
σθῶμεν ἐπὶ ἰδιοποιήσει πράγματος ἀνήκοντος τῇ
Μονῇ ἠθωώσατο ἡμᾶς πανηγυρικῶς.

Πῶς λοιπὸν ἀδίκως συκοφαντούμενοι καὶ κατα-
διωκόμενοι νά μὴ ἀποκαλύψωμεν τὴν ἀληθείαν ; νά

μὴ φέρωμεν εἰς φῶς τὰς ὑπὸ ἀλλοτρίων διαπρα-
χθείσας καταχρήσεις εἰς Μονὴν προσοδοφόρον ;

Καὶ δὲν εἶναι ἄξιον ἀπορίας Μονὴ ἥτις ἐπὶ δε-
καετίαν ὄλην (1885—1895) καθ' ὃν χρόνον ἡ στα-
φίς ἐτιμᾶτο πρὸς δρ. 210 τὸ χιλιόλιτρον — εἶχε
κατὰ μέσον ὄρον δρ. 6,000 ἐκ 40,000 λιτρῶν στα-
φιδοταρποῦ δρ. 3,600 — ἐξ οἴνου σίκλων (σεκίων)
1800 δρ. 1750, — ἐκ τυροῦ 4—5,000 λιτρῶν καὶ
δρ. 1470, ἐξ ἐλαιολάδου, δημητριακῶν κτλ. — ἤτοι
ἐν ὄλῳ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα ἐκ δρ. 12,820,
δὲν εἶναι λέγω ἄξιον ἀπορίας ἡ Μονὴ αὕτη μετὰ
προσωπικοῦ δώδεκα ὀλιγαρχικῶν καὶ ἀξέστων καλογή-
ρων νά διατελῇ σήμερον ὑπὸ δεινὴν χρεωκοπίαν ;
Δὲν εἶναι προφανεστάτη ἡ σπατάλη καὶ αἱ ἐν αὐτῇ
γινόμεναι καταχρήσεις ; Ἡ ὑπ' αὐτῶν τῶν πρώην
διαχειριστῶν ὑπεξαίρεσις καὶ ἐξαφάνισις τῶν βιβλίων
τῆς διαχειρίσεως τί ἄλλο ἀποδεικνύει εἰμὴ τὴν φο-
βερὰν τούτων ἐνοχίαν ;

Ἀλλὰ πρὸς τι νά παρατείνωμεν τὸν λόγον ἐπὶ
τοῦ θέματος τουτου, ἀφοῦ αὐτὰ τὰ γεγονότα τὰ ἐπὶ
ἀριθμῶν στηριζόμενα αὐτὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἱεροῦ λαλοῦντα
στρέφονται κατὰ τῶν ἰδίων καταχραστῶν ;

Τίς λοιπὸν ἐνοχος, ὁ νῦν ἡγούμενος Δ. Λουκά-
τος ὁ διὰ σπανίας νοημοσύνης καὶ ἐξυδερκείας τὰς
παντοδαπὰς καταχρήσεις τῶν πρώην διαχειριστῶν
τῆς Μονῆς ἀνακαλύψας, ὁ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ καὶ τά-
ξει τῶν τα βιβλία ἐσόδων καὶ ἐξόδων δίδει λόγον
τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ ἀπέναντι τῶν ἀρμοδίων. ἢ
ἐκεῖνοι οἵτινες ὅπως σωθῶσι τῆς ἐπαπειλούσης αὐ-
τοὺς ποινικῆς καταδιώξεως, ὑπεξήρουν καὶ ἐξαφάνι-
ζον αὐτὰ ;

Τίς ἐνοχος, ὁ Δ. Λουκάτος ὁ ὁσάκις ἀναλαμβά-
νων τὴν διαχείρησιν τῆς Μονῆς ἀπελευθέρου αὐτὴν
τῆς παθητικότητος, καὶ κατέλιπε καὶ ἀποθεματικὸν
κεφάλαιον ἢ ἐκεῖνοι οἵτινες κατὰ τὸ διάστημα τῆς
διαχειρίσεως αὐτῶν κατεσπατάλουν ἀφειδῶς τὸ χρῆμα

της Μονής, κατεχρώντο ἐκ τῶν προσόδων αὐτῆς καὶ κατέλιπον ὀπισθεν αὐτῶν ἐλλείμματα ἐξ ἰκανῶν χιλιάδων δραχμῶν ;

Ἄλλα θὰ ἠρώτά τις εὐλόγως, διατί καταχραστοὶ ὄντες, νὰ ἐκλέγωνται ἡγούμενοι καὶ διαχειρισταὶ τῆς Μονῆς, καὶ νὰ ἀπολαμβάνωσι τῆς εὐνοίας τῶν ἀνωτέρων ; Ἐνταῦθα ἔγκειται τὸ μυστήριον.

Λυπούμεθα ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγηθῶμεν σαφέστερον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἵνα ὁ ἀναγνώστης γνωρίζων τὴν πραγματικὴν πηγὴν ἐξ ἧς προήλθον πᾶσαι αἱ καθ' ἡμῶν καταδιώξεις, γνωρίσῃ καὶ τοὺς πραγματικοὺς λόγους ὧν ἔνεκεν κατεδιώχθημεν καὶ ἐπὶ δεκάμηνον ὡς ὑπόδοκοι εἰς τὰς φυλακὰς παρεμείναμεν.

Κατεδιώχθημεν καὶ ἐφυλακίσθημεν διότι δὲν ἐγενόμεθα πειθήνια ὄργανα ἀνωτέρων, ὑπέικοντες εἰς παραλόγους αὐτῶν ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν τῆς Μονῆς — διότι ἀκολουθήσαντες ἄλλην παρά τὴν συνήθη τῶν διαχειριστῶν τῶν Μονῶν μέθοδον, δὲν συνεμορφώθημεν πρὸς τὸ ἐπικρατήσαν ἐν αὐταῖς ἔθος, τοῦ νὰ φιλοδωρῶμεν καὶ ἡμεῖς γενναίως, νὰ ἐκλιπαρῶμεν τοὺς ἰσχυροὺς, καὶ νὰ χορηγῶμεν ἐκ τῶν προσόδων τῆς Μονῆς χρήματα ἀνευ ἀποδείξεων ἵνα ζῶσιν ἄλλοι ἀνέτως καὶ σαρδαναπαλικῶς.

Συνθηκολογίαι τοιαῦται καὶ συναλλαγὰι μεταξὺ διαχειριστῶν καὶ ἀγνωστοὶ ὅλως εἰς ἡμᾶς, συνετέλεσαν πρὸς τοῖς πολλοῖς ἄλλοις ἵνα καταπέσῃ τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα δυσφημισθῇ καὶ ἐξευτελισθῇ ὁ κληρὸς, ἵνα αἱ Μοναὶ Κεφαλληνίας μὴ ἔχουσαι λόγον ὑπάρξεως ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐποχῆς, θεωρῶνται μόνον ὡς λεία ἢ τσιφλίκια τῶν ἀνωτέρων κληρικῶν.

Σκέψις καὶ ἰδέα τοιαύτη, διχαίως ἐπικρατήσασα ἐν τῇ κοινωνίᾳ, συνετέλεσεν εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἀπιστίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ συμπαράσῃ καὶ τοὺς τυχόν ὀλίγους ἐκείνους οἵτινες ἀλλότριοι ὅλως

τῶν ἀποδιδόμενων αὐτοῖς εὐχονται ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας ἵνα ἡ τῶν νόμων ἀστηρότης, ἧτις στρέφεται πολλάκις κατὰ τῶν ἀνισχύρων καὶ ἀδυνάτων καὶ ἐπὶ ὅλως ἀσημάντων ἢ μηδαμινῶν γεγονότων, ἐστρέφετο πρὸ πάντων κατὰ τῶν μεγάλων πλὴν ὑπολανθανόντων φθορέων καὶ λυμεῶνων τῆς κοινωνίας, οἵτινες διότι περιεβλήθησαν μεγάλα τυπικὰ ἀξιώματα, εἴτε ἐκκλησιαστικά, εἴτε πολιτικά, διαφεύγουσι τὴν τιμωρίαν καὶ καταδίκην αὐτῶν πρὸς χλεύην καὶ ἐμπαιγμὸν τῶν νόμων, καὶ πρὸς ἠθικὴν παράλυσιν τῆς κοινωνίας ἧς ἐτάχθησαν οἱ ἄγρυπνοι φρουροὶ καὶ οἱ κηδεμόνες τῶν μεγάλων ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν αὐτῆς συμφερόντων.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 16 Μαρτίου 1901.

Ἱερομόναχος Δ. ΛΟΥΚΑΤΟΣ.

(Τ. Σ.)

Ἡγούμενος Σισσίων.

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΡΙΑ
ΜΟΥΣΕΙΟ Π. ΠΑΤΡΙΚΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΟΥΡΓΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΟΥΡΓΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A152.φ12.0027